BEATLER HAFTADA 1 MİLYAR KAZANIYOR

Milyonlarca hayranı olan ve Milyarlarca lira kazanan Beatle'ler bir konser sırasında.. Ve hayranları da yine kendilerinden geçmiş bir durumda (Foto: AKŞAM Özel)

AKŞAM
İLAVEDİR, AYRIÇA PARA İLE SATILMAZ

"Ulvi Doğan'sız İstanbul pek bir şeye benzemiyor,,

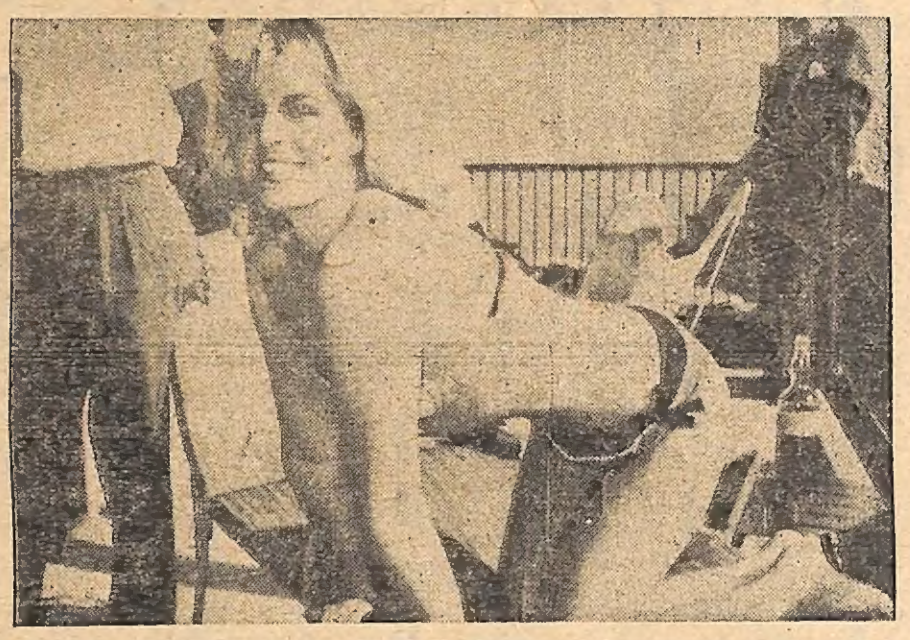

Christiane Maybach'ın tek başına İstanbul'u dolaşmak hoşuna gitmemiş. (Foto: AKŞAM — Sebahattin CAN)

Aradığını bulamayan Maybach Türkiye'de ancak üç gün kaldı

Marilyn Monroe'nun dublörü "Bütün Türk erkekleri Ulvi gibi yakışıklı,, dedi

«ULVİ Doğansız İstanbul pek bir şeye benzemiyor» diyen Christiane Maybach rolü biter bitmez İstanbuldan ayrıldı İstanbulda çevrilmekte olan «Operation İstanbul» (İstanbul Harekâtı) filmindeki rolü dolayısiyle şehrimize gelen ve üç gün kalan güzel Alman film ve sahne artistinin başlıca gayesi önce Berlin, sonra Venedik film festivallerinde arkadaşlık ettiği Ulvi Doğan'ı görmekti. Fakat Marilyn Monroe'nun dublörlüğünü yapan bu sarışın bomba ne yazık ki arzusunu tahakkuk ettiremedi ve Ulvi'yi göremeden memleketimizden ayrılmak zorunda kaldı. Daha doğrusu, tek başına İstanbulu dolaşmak da pek hoşuna gitmedi.

Yazık oldu

Halen Almanyada bir televizyon serisinde oynayan sarışın bomba, «Ulvi burada olsaydı İstanbulu gezmek çok daha güzel olurdu, bana her şeyi anlatırdı», demiş. Sonra da, «Yazık oldu!» diye ilâve etmiştir.

Mamafih yine de İstanbulu beğenen genç kadın Türk erkekleri konusunda bir soruya cevaben, «Ben yalnız Ulvi Doğan'ı tanıyorum. O da çok yakışıklı, çok iyi ve çok hoş bir insan. Bütün Türk erkekleri de ona benziyor galiba», demiştir.

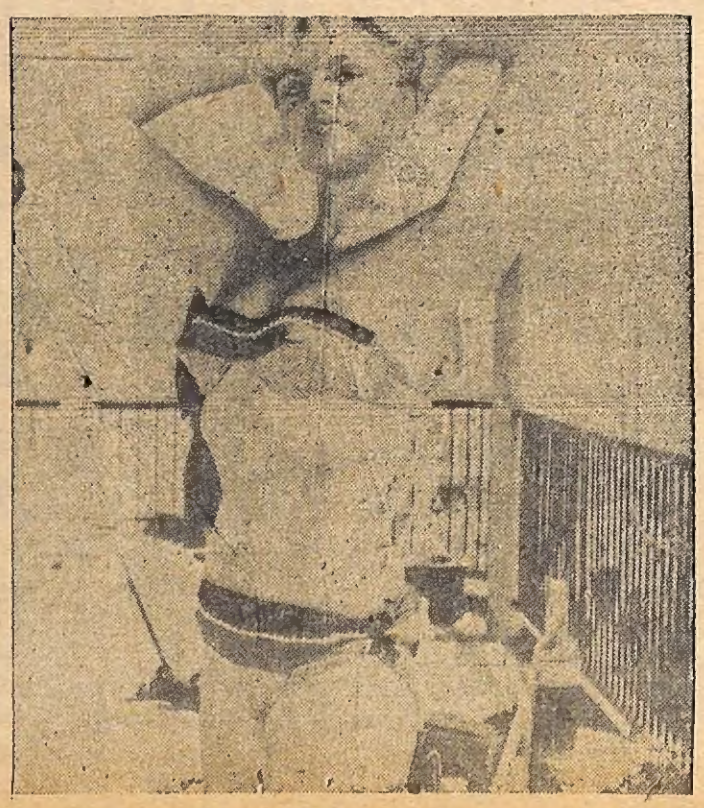

M. M.'nun dublörü Akşam objektifine poz verirken

Yaş toplamı 91 olan 4 müzisyen bugün büyük bir servetin sahibi

BUGÜN dünyada yayınlanan bütün mecmua ve dergilerin hemen her sayısında İngilterenin peruka saçlı dört müzisyenine, Beatle'lere ait bir yazıya rastlamamak hemen hemen imkânsız. Her geçen gün şöhretleri biraz daha artan ve şöhretleri ile birlikte kazançlarını da arttırmayı başaran dört müzisyen bugün bir General Motor veya bir General Elektrik firması kadar kazançlı bir iş görmektedir. Bazı çevrelerin hayranlığını toplamayı başaran Beatle'lar bugün haftada bir milyar frank kazanmaktadırlar.

Gayretsiz para kazanıyorlar

Konserleri, plâk satışları ve filmleri ile elde ettikleri gelirin yanı sıra kendileri ile ilgili olarak piyasaya çıkarılan her şeyden yüzde alan Beatle'ler artık bütün ömürleri boyunca harcıyamıyacakları bir servet yapmış durumdadırlar. Yaş toplamları 91 olan dörtlü gurubun, Beatle gömlekleri, kravatları, bardakları ve buna benzer şeylerden sağladıkları gelir hiç de küçümsenecek gibi değildir ve üstelik Beatle'ler bu konuda para kazanabilmek için hiç bir gayret de sarfetmemektedirler.

Dört başarılı insan

Müzik sahasının sanayicileri haline gelen dört genç müzisyen için sosyologlar ne derlerse desin hakikat bu perüka saçlı gençlerin başarılı insanlar olduğudur. Müzikleri ile alay etmek, görünüşlerini hafife almak kolay olabilir ama bir Beatles topluluğunu kurmak ve yaşatmak sanıldığı gibi kolay olmasa gerek. Zira bu konuda dünyanın pek çok yerinde yapılan denemeler hiç de müsbet sonuçlar vermemiş ve uzun saçlı müzisyenlerin şöhretleri gölgelenememiştir...

KADIN KULÜBÜ

Belim kalın diye üzülmeyin

Selamlık
Tarık Benet

Her kadın ince belli olmak ister. İster ama bu biraz da bünye meselesidir. Bazıları ne kadar gayret etse bel yine kalın kalır. Bu durum mevcutsa oturup üzülmeğe hiç değmez, zira elbiselerle belin kalınlığını örtmek ve ince belli imiş intibaını uyandırmak pek âlâ mümkündür.

1965'in elbiseleri bu işe son derece müsaittir. Zira beller oynaktır. Beliniz kalın ise şunlara dikkat etmelisiniz. Tayyör ceketlerinin beli oturmamalı. Fakat penslerle oturmuş gibi gösterilmeli. Elbiselerde. bellerde pensler bulunmalı fakat bel oynak olmalı. Mantolarda da aynı prensip tatbik edilir.

1965'in kalçaya oturmuş elbiseleri de kalın belli olanlar için âdeta biçilmiş kaftan gibidir. Kalçaya oturmuş tayyör ceketi ve elbise sizi ince belli gösterecektir. Kalça üzerine bağlanmış kemerler de öyle.

Aynı anda bir kaç aşk

«TARIK Bey, bundan beş ay önce sevdiğim erkeği, anlaşamıyacağıma inanarak terk ettim. Bunda ailemin büyük tesiri oldu. Her vesilede, çok zampara olduğunu ileri sürerek, onunla mesut olamıyacağımı söylediler. O ise, bekâr olduğu için, onunla bununla dolaşmasını normal karşılamamı söyledi. Fakat her şeyin bir de gizli kapaklı olması var, değil mi? Zaten seven erkek bu derece aleni yapar mı?. Ben bu vaziyette ileride yapmıyacağını nasıl düşünebilirdim Bütün bunlara rağmen onu seviyorum. Fakat bunca zamandan sonra gururum bir dönüş yapmama müsait değil. Yapsam olur mu?.»

Leylâ (Erenköy)

BİR erkeğin onunla bununla dolaşması, flört etmesi elbette normaldir. Bu kızlar için de aynı derecede böyledir Fakat biriyle flört ederken, aynı anda başkalarıyla da gezip tozmak bence doğru değildir. Bu böyle olduğu zaman manevi sevginin sözü olmaz iki insan arasında.. Onlar sadece cismani sevgiyle birbirlerine bağlıdır demektir. Evli olsun veya olmasın, insan bisine manevi bakımdan bağlandı mı, artık bütün sevgisini ona bit addetmelidir. Bu sevgi sona erer. taraflar birbirlerinden ayrılırlar ve o zaman bir başka flörte dalabilirler Ama, aynı anda birkaç aşk?... Bu, bana biraz cirkince görünüyor..

Size dönüş yapmanızı hiç tavsiye etmem... İleride yapar mı, şeklindeki endişeniz de yerindedir. Bu tip bir erkeğin, evlendikten sonra, daha ileri gitmesi, daha çok küstahlaşması muhtemeldir Siz gururunuzu muhafaza edin ve kendinize başka bir arkadaş, başka bir aşk arayın.

7 YANLIŞ

DOĞRU

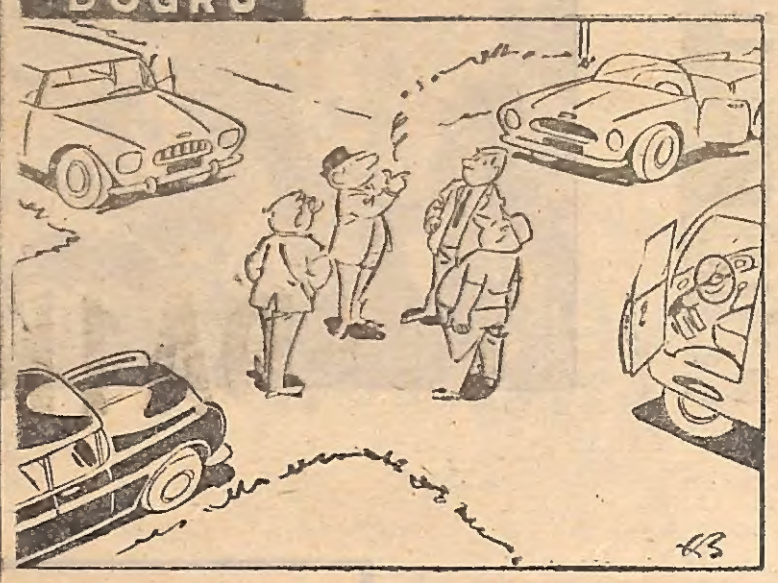

YANLIŞ

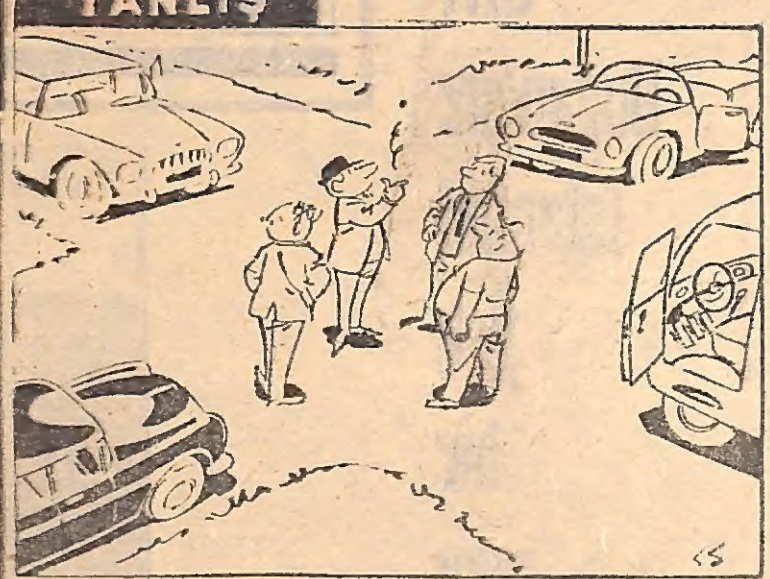

RESSAM üstteki resmi kopya ederken yedi yanlış yapmış. Bunları bulabilir misiniz. Eğer bulamazsanız, Cevaplar Sütununa bakın.

BÜYÜK BULMACA

Genel Kültür

Bugünkü bulmacada yer alan kelimeler genel kültür ve günlük hayatımızla ilgilidir. Normal çözüm süresi 15 dakika olan bulmacayı bu süre içinde çözerseniz notunuz «iyi» daha kısa zamanda hâlledersenize «pekiyi» dir.

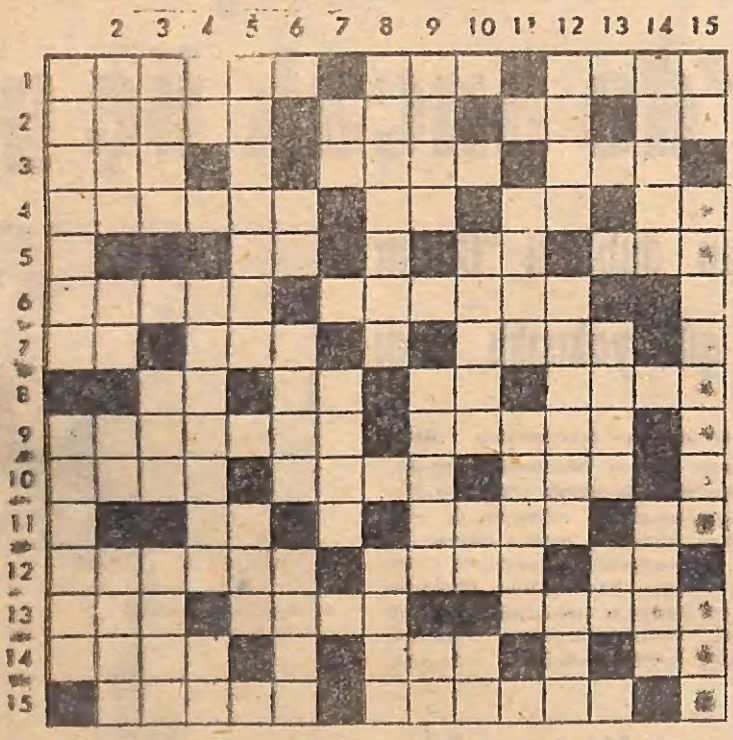

SOLDAN SAĞA: 1 — Yemeğin yanında yenen, Bir çeşit pasta, İçinde maden eritilen kab. 2 — Bir çeşit madeni kaplama, Mebzul, Cümle bağı, Bir renk. 3 — Tersi bir çeşit çivi, Tersi erkek keçi, Tersi çevrede dolaşma. 4 — Akıntılı hastalık, Fizikte bir birim, Bir soru takısı, Bir nota. 5 — Aynı, Kuzu sesi, Gizli bilgi. 6 — Çok sık bulunmayan, Sofrada kullanılan ufak örtüler. 7 — Bir nota, Bir çeşit serpuş, Akıllı. 8 — Bir zaman süresi, Suçu bağışlama, Dahi anlamına, Belirti. 9 — Çörek yapan, Bir taşıt. 10 — Müslümanların dini kitaplarından, Salak, Bir sayı. 11 — Genişlik, Bayındırlık, Yay ile fırlatılan. 12 — Cesaretsiz, Okyanus, Genişlik. 13 — İşkence, Güzel koku, Ökçe, 14 — Bir çeşit olta, Yüce, Bir nota. 15 — Yarım, Yeni doğum yapmış kadın.

YUKARIDAN AŞAĞI: 1 — 1 — Çay pişirme kabı, Bir soy. 2 — Akdeniz bölgesinee civarı bataklık olan bir göl, Bir soru, Yüz taraf, Bir gaz. 3 — Bir kar yağışı, Fâsıla, Bir içki. 4 — Feza yarışının hedefi, İlâve aş, İskambilde bir kâğıt. 5 — Yemek pişirilen kab, Şöhret. 6 — Yemek, Bir yemek, Rusya'nın sayılı sanayi şehirlerinden. 7 — Bir harfin okunuşu, Gemi topluluğu. 8 — Bir çeşit et yemeği, Öğrenim kurumu. 9 — Keder, Zaman ve çalışma bakımından hassas, Tersi bir emir. 10 — Ölülerin gömüldüğü yer, Su, Bir emir. 11 — Bir erkek adı, Marmara bölgesinde bir göl. 12 — Masal kahramanlarından, Büyük kişiler, Yabancıların kullandığı bir ağırlık ölçüsü. 13 — Orta Doğudaki komşularımızdan, Tersi bir harfin okunuşu. 14 — Şekerli yiyecekler, Şeref. 15 — Bir renk, Yüzsüzlük, Sekte verme deyiminde kullanılır.

(Çözümü cevaplar sütununda)

Büyük bulmaca :

SOLDAN SAĞA : 1 — Salata, Kek, Pota. 2 — Emaye, Bol, Yo, Al. 3 — Pim (ters), Teke (ters), Tur (ters), 4 — Akarca, Om, Mi, La. 5 — Es, Me, Ses. 6 — Bardel, Pegele. 7 — Re, Kep, Zeka. 8 — Ay, At, Da, Araz. 9 — Çömlekçi, Araba. 10 — Kuran, Aşk, Bit. 11 — Ka, Ilıman, Ok. 12 — Korkak, Okyanus, En. 13 — Eza, Miski, Topuk. 14 — Zeka, Dut, Re. 15 — Nisan, Loğusa

YUKARIDAN AŞAĞI : 1 — Sebzeli, Çerkez. 2 — Amik, Nohut, Ozon. 3 — Lâpa, Ara, Bıldırcın — Az, Ek yemek. As 5 — Tencere, Nane. 6 — As, Paçal, Kilot 7 — Be, Filo. 8 — Kolejeç, Okul. 9 — Elem, Dakik, Eo. 10 — Mezar, Ma, Uğ 11 — Mete, Abant. 12 — Perl, Ekabir, Ons. 13 — Iran, Ep. 14 — Zatü, Onur. 15 — Al, Arsızlık, Ket

Yedi yanlış :

1 — Sol yukarıdaki otomobilin ön kanadeni iki parçalı. 2 — Sol yukarıdaki otomobilin kapısı daha az açılmış. 3 — Para atan kızın şapkalı adamın pantalonunun sol paçasında bir fazla kırışık var. 4 — Sağ üst köşedeki adamın kravat vatı değişik. 5 — Sağdaki şoförün sağ kolu kıvrılmış. 6 — Sağ üstteki otomobilin ikisinde farda bir pedal var. 7 — Sağ üstteki otomobilin sağ arka camsızlığı yanlıştır.

ÇEVAPLAR ÇÖZÜMLER

bir pazar hikâyesi

Vay efendim canım

Orhan Kemal

Hani insan çokluk alışageldiği şeylerden bıkar da, değişiklik arar ya? İşte o gün, İstanbul'un o her zaman girip çıktığım kahvelerinden, karnımı doyurduğum lokanta, kebap ya da köfteci dükkânlarından bıktım da, naydi dedim kendi kendime, bugün de değişik bir yerde karnımı doyurayım!.

Sizi bilmem, benim aklıma böyle zamanlarımda daha çok Beyoğlu gelir. İstiklâl Caddesi üzerinde canlıkaları vardır ya, daha çok da İstiklâl Caddesi ara sokaklarında bence değişik, lokantalara rastlamak mümkün. Lokantanın havası yabancıdır size, garsonları yabancıdır, masaları, çatal bıçakları, peçete, tabakları, duvarları, duvarlarındaki tabloları... Velhasıl her şeyi yabancınızdır. Bu yabancı hava içinde kendinizi çokluk İstanbul'dan başka, daha değişik bir yerlerde sanırsınız.

Böyle bir lokantadan içeri girsem kendimi Avrupanın herhangi bir şehrinde, daha çok da Paris'te sanıverdim. Paris'e hiç gitmediğim halde, okuduğum romanlarla, gördüğüm filmlerin etkisi olacak, kendimi bir Paris lokantasında sandım. Oooh... Yabancı bir şehirde, dillerini bilmediğim, ya da az bildiğim insanlar arasında, bir yemek boyu da olsa, kendimi kendi kendimle yapayalnız bulacak, kimbilir, belki de kendi kendimle sohbete dalacaktım.

Öğle vakti, lokanta temiz üstbaşlı, şık insanlarla dolu. Arada zarif kadınlar. Masadan masaya laf atmak, yaptığı espriye lokanta halkını gülmeğe mecbur sayarcasına bakmak, yılışmak falan yok. Herkes masasında, ya arkadaşı, ya da karşısındaki kadınla mırıl mırıl. Hattâ mırıltı bile duyulmuyor. Arada tabak, çatal, bıçak sesi, ya da garsonların yemek ısmarlıyan sesi olsa da, önemli değil, insan kendi kendisiyle bal gibi sohbete dalabiliyor.

İşte böyle, kendimi bir Paris lokantasında yapayalnız farzedip, kendi kendimle sohbete dalacağımı, dalabileceğimi kestirdiğim bir de güzel köşe bulunca, oh dedim, şansın varmış. Varmış, çünkü lokantanın pencerelerinden biri yanına sıkıştırılmış masa bir kişiliktı, çiçekçi dükkânına bakıyordu. Çiçekçi, yanında ıstakozcu, onun yanında lâkerdacı, daha bu yanda, âdeta teker teker silinip temizlenmişe benzeyen cemakânlar dolusu fıstıkları, kuru üzümleri, bâdemleri, fındıklarıyla falan iç açıcı bir kuru yemişçi.

Garson kibarca geldi. Pek çok lokantalarımızda olduğunca, elinde kirli bezi, ne bezi? Paçavrası, sakalı uzamış yüzü, leş gibi üstü başı, bütün bunlar yetmezmişçesine insana ana avrat söğer gibi bakıp: — Ne yiyecen?» den eser yok.

— Evet beyim?

Rakı, roka karışık domates salatası, ızgara bir şeyleri tam söylemiştim, kapıda bir tanıdık!.

Değil sâdece beynimde, bütün benliğimde âdeta tehlike çanları çalmağa başladı. Kendimi bir Paris lokantasında sanış falan suya düştü. Bal gibi de İstanbul'daydım öylesine ki, bu kocaman şehirde bir saat, bir saatçık olsun zafamı dinlemeğe, kendi kendimle sohbete dalmağa hakkım yoktu!.

Uzun boylu, geniş omuzlu, uçları ağzına giren kaba bıyıklı, efendiden biri. İçmediği zamanlar sâkin; içti mi, konuşması yaygara hâlini alıveren biri. Nerde, ne zaman, nasıl tanışmıştık? Kim tanıştırmıştı? Niçin? Dostluğumuz nerede başlamıştı? Hattâ hattâ «Dost» muyduk? Velhasıl hiç bilmiyorum ya, o biliyor olmalı. Gözü bana takılır takılmaz, bir tabaka camın betonda parçalanmasını hâtırlatan bir şangırtıyla :

— Vay!. dedi. Vay efendim, sultânım... Sen; sen buralardasın ha?

O sâkin, o Paris'teki herhangi bir lokantaya benzeyen yere sanki âniden bir bomba düşüp patlamuştu. Efendiden, şık baylar, bayanların yüzleri bize çevrildi. Çevrilen bu bakışlarda huzursuzluk vardı, umumi bir yerde toplum kurallarına aykırı terbiyesizlik olabildiğini idrâk edememişlere karşı acıma vardı, belki de sert bakışların ardında en ökkalı küfürler saklıydı. Saklıydı ya, «Hazret» in böyle ufak tefek şeylere aldıracak zamanı mı? Kocaman burnu âdeta morarmış. Belli ki içkili. Hem de içkinin «— Paşa» lık kertesinde. İnsan bu hâle geldi mi, ar, namus, ayıp, nezaket falan filân fasa fisodur. Kişi dünyaya değil, dünya kişiye rezil olur çokluk!.

Azgın bir denizin dalgalarını göğüsliye göğüsliye kıyıya doğru gelmekte olan bir yüzücü gibi, lokanta müşterilerine çarpa, masa kıyılarındaki çatal, bıçak, ekmekleri düşüre düşüre geliyor. Gelirken de hep o yaygaraya benzeyen sesiyle ver yansın ediyor :

— Yahu, kaç vakittir hasret kaldık yüzünüze, tatlı sohbetlerinize. İnsan kendini bu kadar aratır mı ihanet?

Nerde, ne zaman, hangi vesileyle, niçin tanışmıştık? Kim tanıştırmıştı? Dostluğumuz İstanbul'un neresinde başladı? «Dost» muyuz, değil miyiz düşüne durayım ben.

— İnsan kendini bu kadar aratır mı canım? Ne hakkın var birader? Hiç aklına gelmem mi? Kırk yılın başı, bir Selim olacaktı bizim, demez misin? İnsan bu kadar vefasız olur mu Cemâl'cigim?

Yıl bin dokuzyüz altmışdörttü, aylardan Ekim, günlerden Salıydı da, adımın Cemâl olduğunu bilmiyordum.

— Ben Cemâl değilim, diyecek oldum.

Tınmadan karşımdaki bir kişilik yere çöktü :

— Öyleyse Sedat'sın!.

— Sedat da değilim.

Yüzüme yeşil ışıltılı sarhoş gözleriyle uzun uzun baktı, baktı, sonra birden çok önemli bir şey bulmuşların sevinciyle :

— Anladım, dedi. Nuri'sin!.

Ne Cemâl, ne Sedat, ne de Nuri'ydim.

Oysa dayatıyordu :

— Aaah Nuri ah. İnsan bu kadar vefasız olur mu? Seni nasıl unutursun? Seninle CHP. için sa mı döğüşmüştük DP. nin VC. leriyle?

Çıldırmak işten değil :

— Yanılıyorsunuz, Ben hayatımda CHP. nin semtine uğramadım!

Bir an ciddileşti, düşündü, sonra elâ gözleri hep o çok önemli bir şey bulmuşların neşesiyle yeşil yeşil alevlendi.

— Pardon, dedi öyle ya.. Sen gerçekten de CHP. 'nin semtine bile uğramadın. Dur dur, CHP. liyiz mi dedim? Yanlış! Elbette yanlış. Canım evlâdım, sen hiç CHP. li olur musun? DP. liydik de CHP. ye karşı olan hıncımızı VC. lerde biliyorduk. Tamam. Oldu şimdi

Aval aval bakıyordum:

— Garson evlâdım, bana ne vereceksin içkilerden?

Garson :

— Ne emrediyorsunuz,

Yutkundu, sağa baktı, sola baktı, sonra gözlerini benim iki dubleyle susuz rakı konulmuş viski bardağıma dikti:

— Nurici'ğim rakı içiyor. Ben de rakıdan geçeyim bâri, ama, dur, ben onun gibi dubleyle içmeyi sevmem. Bana küçük bir Kulüp getir. Midem de ekşıyıp duruyor ya, atın ölümü arpadan olsun. Bir de beyinli salata. Dur dur, koç yumurtalarımız taze mi?

Garson kibarca :

— Taze beyefendi, deyip çekildi.

O, kocaman ellerinin etli avuçlarını birbirine keyifle sürterek çevresine bakınırken, birden gözüne hiç tanımadığım iriyarı biri ilişti, ilişmesiyle de iskemlesinden fırladı :

— Vay, efendim sultânım.. Sen, sen burada ha?

Elimden tutup çekti :

— Gel gel gel... bak, kim var burada? Bizim gibi eski DP. li VC. liler var-.

O sâkin, o Paris'te herhangi bir lokantayı hatırlatan tertemiz yer allak bullak olmuştu. Lokanta âdeta bütün gözleri, kulakları, bilekleri, yumrukları, çatal, bıçak, tabak, peçete, duvarlarındaki tablolarıyla hırçın hırçın bakıyordu sanki. Dilediğince dayat, gitmemeğe çalış, diren. Bir de güçlü kişi Kendimi o hiç tanımadığım adamın masasında buldum. Gülüyordu. Bizimki bana döndü, sordu :

— Beyefendiyi tanımadın mı?

Omuz silktim :

— Yoo...

Babam, ya da amcammışcasına :

— Nasıl tanımazsın? diye azarladı. Tanımıyormuş Beyefendiyi tanımamak önce ayıp, sonra da küstahlık!.

— . . . . . »

— İşte DP. nin medârı iftiharı koyu VC. lilerdendir kendileri!.

Adamın gülümseyişi, yerini asık bir suratla değişti :

— Yoo.. Ben ne DP. li, ne de VC. liydim!.

— Canım CHP. diyecektim dilim kaydı.. Garson oğlum, bizim o masadaki öteberileri getir buraya!.

İskemleyi çekip oturdu.

Bense ne yapacağım, ne yapmam gerektiğini şaşırmıştım. Rezil olmuş, daha çok da kendini rezil olmuş sayanların utangaçlığı içindeydim.

— Çek iskemleyi otur, dedi. Otur!.

Gözlerim adama kaydı O da bana bakıyordu.

Bizimki bir an susmuyordu ki :

— Ne dikiliyorsun? Otursana be!. Beyefendi, bakma, çok bonkördürler. Aaaah o dokuzyüz elliden önceki CHP. devri ah!!. Sen bakma beyefendinin böyle sâkin sâkin oturmasına... Sen bunu o zamanlar görecektin-. Hepimiz gibi bu da iktidarın DP. ye verilmesine karşıydı Hem de ne karşılık!. Vatan, millet, memleket kalbi yananların o arslan kükreyişleriyle az mı kürsülerde gümbürdemiş, az mı kürsü tahtalarını yumruklarıyla parçalamıştı!.

Adamla bakışlarımız karşılaştı. Hayretler içindeydi.

Bizimkiyse ver yansın :

— . . . . şu yumruklara bak yumruklara!. Aslan pençesi. Tıpkı bey babaları Bey babaları da, mekânı Cennet olsun, bey kardeşimiz gibi enine, boyuna, bonkör... Ben paşa dedelerine yetişmedim. Ama küçüklüğümde pederden çok işitmişimdir paşa dedelerini!.

Garson koç yumurtalarıyla rakısını falan getirmişti. Viski bardağını silme doldurup kaldırdı :

— Haydi çocuklar, çekelim!..

Bir dikti, silme bardağın yarısı tamam. Ağzını yumruğunun tersiyle sildi, çatal bıçak, koç yumurtalarına girıştikten sonra!

— Haa, dedi, ne diyordum? Paşa dedeleri.. Boğaziçindeki o köşk var ya o köşk?

Hangi köşk? Ne köşkü?

— İşte o köşkü paşa dedeleri Sultan Hamid'in sağlığında yaptırmış, peder merhum söylerdi. Garsoon!.

Garson geledursun, çatal bıçak, koç yumurtası toz.

Garson gelmişti :

— Kaldır şu boşları... Be oğlum sizin koç yumurtaları da iki lokmalık. Bana bir porsiyon daha getir ama, söyle aşçıbaşı'ya, irisini seçsin!.

İçini derin derin çektikten sonra :

— Aaaaah eski koçlar, dedi, eski koçların yumurtaları!

Adama döndü :

— İç bâde güzel sev var ise akl-ı aklî şuurum!.

Adam su bardağını kaldırdı. Beriki farkına varmıştı:

— Ay sen rakı içmiyor musun?

— Yoo.

— Niye?

— Öğle üzerleri içmem.

Rakı dolu viski bardağını masaya bıraktı :

— İçmez, bilirim. Bey babaları da içmezlerdi, paşa dedeleri de. Canım evlâdım affet, melekâtımda teşevvüş falan başladı gibime geliyor...

Bardağını aldı, dikmeden önce.

— Şair Yahya Kemâl bey söylemişlerdi bu beyti, bir gece, İstinye koyunda bir lokantada. Hiç unutmam, ay gökte yalap yalaptı ve biz, sonbahar akşamlarının mehtabını seyretmek için gitmiştik oraya!

Bardağı dikti. Çatal, bıçak, yeni gelen koç yumurtasından iri bir parça, ardından biftekten. Uzun uzun çiğnedi, ardını getirdi :

— Büyük şairdi efendim, erişilmezdi. Nerde şimdi öylesi?

Bana döndü :

— Ah eski günler ah... Karahisar-ı sahip mâden suyu vardı, Kısarna vardı. Sonra rakıların enâvi: Baküs, Üzüm kızı, İstafilna...

Adamı gene çenesiyle işaret etti.

— O günleri pederleri beyefendi gayet iyi bilirler, cânım İstafilna'ya başlardık Boğaz'daki köşklerinde. Sonra değil böyle kedi yumurtası koç yumurtaları yerdik beyefendi koç yumurtaları. Nah şöyle, iki yumruğum kadar!. Hem de tereyağında misler gibi kızarmış... Kim kızartırdı biliyor musun? Muhterem valdeleri hamfendi!.

Adam dayanamadı. Peçetesini atıp :

— Hesap! dedi garsona.

Garson çevremizde dolaşarak bakınıyordu. Bizimki lâfına nokta koysa bir şey soracaktı herhalde, yutkunup duruyordu. Ama nerde nokta.

— . . . . elceğizleriyle kızartırlardı pembe pembe... hey gidi günler hey !..

Adam nihayet :

— Siz beni birisiyle karıştırıyorsunuz, demek zorunda kaldı. Benim Boğaz'da dededen falan kalma köşküm yok !.

Kızdı :

— Ne demek o? Ben bilmiyor muyum? Sen İhsan değil misin?

— Yooo, dedi adam.

— Ya?

— Hakkı'yım ben, Hakkı !.

Beriki bozulacağına :

— Canım, dedi, farketmez. İhsan, Hakkı...

Bana döndü :

— Canım evlâdım pek şakacıdır, o nisbette de mütevazi. Soylu bir âileden geldiklerini gizlerler. Hakları da yok değil. Bilen bilmeyen ne der? Herif mezar taşıyla öğünüyor der. Öyle değil mi ama?

Garson fırsattan faydalanarak sordu :

— Hesaplar bir mi yazılacak efendim?

Bizimki yeniden yaylım ateşe başladı :

— Öğünmez, zinhâar öğünmez. Çünkü hasletlerinde yok öğünmek! Hem öğünmek yok, hem de alabildiğine bonkördürler, soycak. Yenilmiş, içilmiş, hesap, kitap... Karşılarındakinin elini cebine soktuklarını görmedim şimdiye kadar! Yalnız bu mu? Bey babası da, paşa dedesi de... Sonra haminneleriyle, mekânları Cennet olsun valideleri. İffet, namus... namus dedim de... haminnelerinin bilhassa ard eteklerinde namaz kıl, demişti dedem merhum...

Adam, garsona bir para verip kalktı, çekti gitti.

Bizimki memnundu hesabın toptan görülmesinden. Ama gene de büsbütün rahatlamak için garsonu çağırdı :

— Beyefendi masanın hesabını toptan verdiler değil mi?

Kibar garson :

— Hayır, dedi. Yalnız kendilerininkini !

Bizimkinin elinden çatal düştü. Kıpkırmızı kesildi. Bana döndü :

— Sende para var tabi?

— Kendi hesabımı verecek kadar...

İskemlesinden kalktı kalktı oturdu :

— Bir saattir havanda su mu dövüyoruz yâni? Bas git masana birader !.

Canıma minnet, kalktım, giderken :

— Deyyus! dedi.

Döndüm :

— Bana mı söylüyorsun?

— Yok canım, deminki. Hayvanoğlu hayvanı göklere çıkardık. Haminnesi de orospunun biriydi annesi de. Sonra köşkleri... Köşk ne gezer zibidide?

Lokantadan içeri girmekte olan yeni, yepyeni birine seslendi :

— Vay efendim, cânım... Şeker görüştürene yahu... Buyur, şöyle buyur birader !.

AKŞAM MİZAH

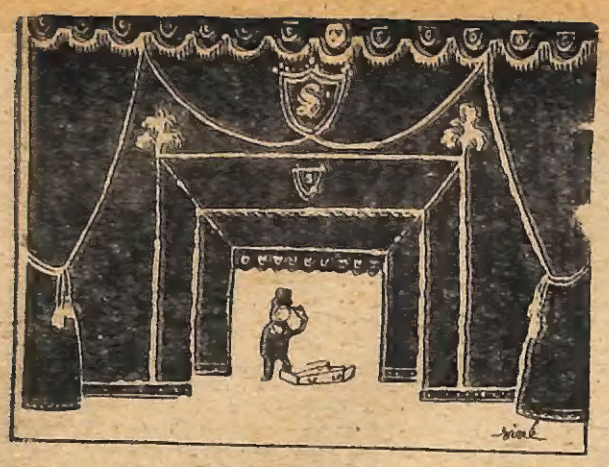

«SON PERDE!..»

— Bakın kumandanım ne buldum!..

Ne kadar da değişmiş

James ölmüş ve gömülmüştü. Neden sonra akrabaları evde tek resmi olmadığını farkettiler. Daha akıl etmedikleri bu eksiği tamamlamak üzere bir ressama müracaat ettiler, arzularını söylediler.

Ressam:

— Peki, yapayım ama, bana biraz şekl-ü şemâlini tarif edin, dedi.

Hepsi ellerinden geldiği kadar bir tarafını tarif ettiler. Nihayet bir hafta sonra ressam, rahmetlinin resmini bitirip akrabalarına teslim etti.

Aile efradı resmin karşısında toplanıp uzun uzun tetkik ettiler. Nihayet içlerinden biri hepsinin kanaatine tercüman oldu:

— Zavallı, ölümünden beri ne kadar da değişmiş!

Diş ağrısı

Dişi ağrıyan bir adam dişçiye giderken bir dostuna rastgelir. Dostu arkadaşının haline acıyıp teselli etmeğe çalışarak :

— Vallahi kardeşim, diş ağrısının ne berbat şey olduğunu bilirim. Ama bu ıstırap biraz da asabidir. Geçenlerde benim de böyle dişim ağrıyordu. Eve gittim. Karım yüzümü gözümü okşadı beni öptü. Diş ağrısından eser bile kalmadı. Sen de ayni çareye müracaat etsen olmaz mı? deyince, adamcağız :

— Pekâlâ. Mademki sen tavsiye ediyorsun, ben de ayni çareye baş vurayım ama acaba karım şimdi evde midir! der.

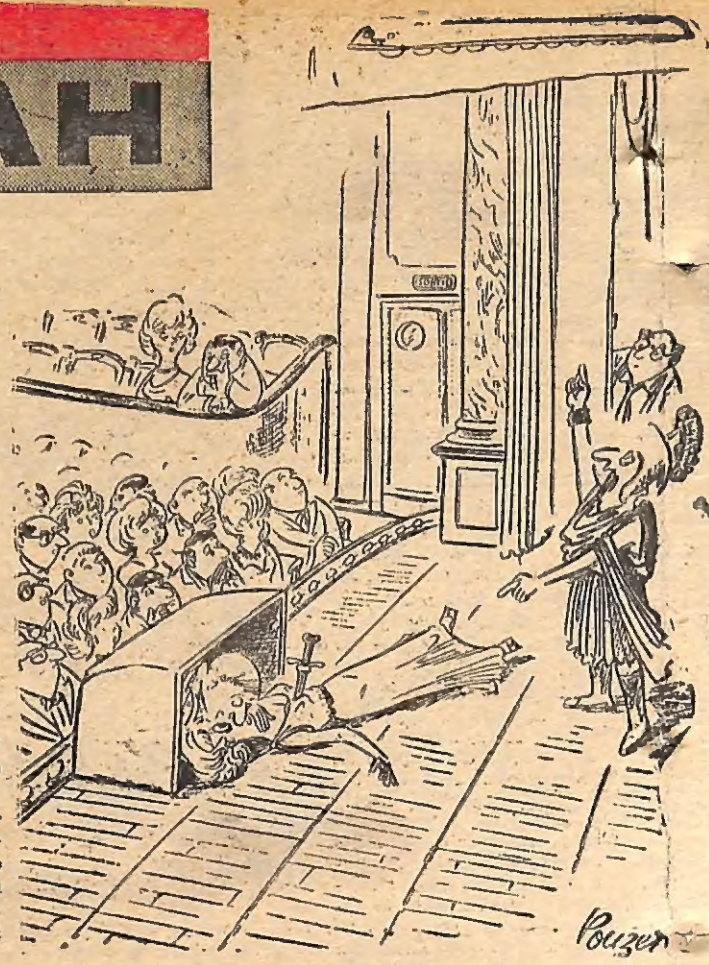

YAZISIZ...

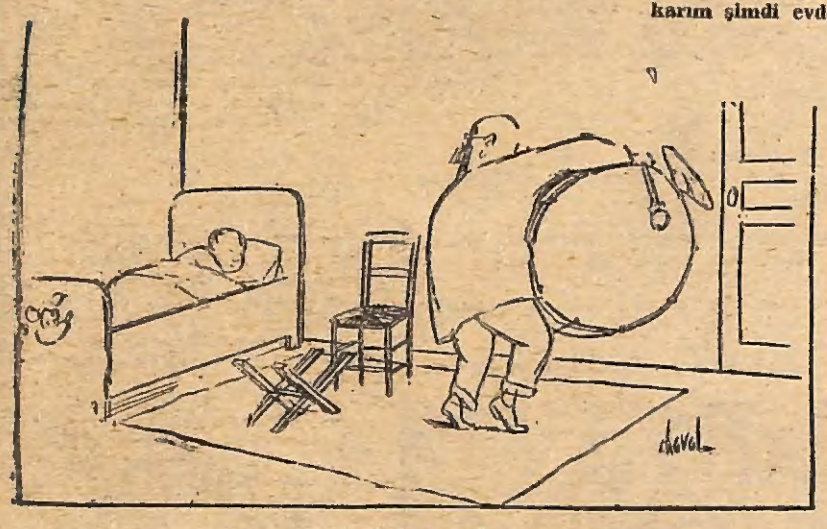

YAZISIZ...

Ya farzı da kılmasaydın !.

Bektaşinin biri bir ramazan akşamı kibarlardan birine iftara gitmiş Top atılınca ev sahibi evvelâ namaz kılınmasını, Bektaşi de iptida iftar edilmesini teklif etmiş. Nihayet namazın yalnız farzı kılınarak iftar edilmiş. Oturulup görüştüldükten sonra ayrılmışlar.

Gece yarısından sonra iftar sahibi, Bektaşinin evine giderek kapısını şiddetle çalmış, uykudan sersem sepelek uyanarak kapıya gelen Bektaşiyi omuzlarından yakalayıp sarsarak :

— Behey nâdan! der; akşam bana namazın sünnetini kıldırmadın, gece rüyamda Peygamber efendimizi gördüm, beni azarladı.

Bektaşi gözlerini ovalıyarak, şöyle söyler :

— Yazık efendi hazretleri!.. Ben sana sünneti kıldırmadım; işte Peygamber efendimizi rüyada gördün! Ya sözümü tamamiyle dinleyip farzı da kılmasaydın, o vakit Cenabı Hakkı rüyada görürdün!..

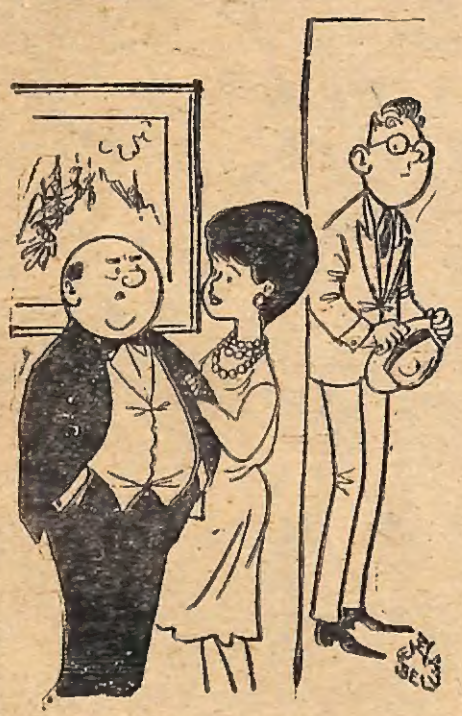

— Evet babacığım Üniversiteden pekiyi derece ile mezun olmuş ama bakalım hayattaki başarısı aynı olabilecek mi?..

YAZISIZ!

Tenkid

Heykeltraş Falguiére — Rodin kendisini mükemmel bir büstü ile ebedileştirmiştir — resme de heves etmiş, hattâ meydana getirdiği eserleri son derece beğenerek, büyük bir hırsla, bu vadide de şöhret sahibi olmak hevesine kapılmıştır.

Günün birinde dostu ressam Henner'i atelyesine davet ederek yeni tamamladığı resimler hakkında mütalâa yürütmesini rica eder. Henner bir resimden diğerine gider, hepsini ayrı ayrı tetkik eder ve — tamamen zahiri bir hayranlıkla — der ki : «Fevkalâde!» «Harikulâde bir eser!» «Çok, çok mükemmel!».

Ani olarak gözleri sobanın hemen yanıbaşında duran küçücük bir «biblo» ya ilişir, derhal yanına koşar ve bütün ruhu ile haykırır :

«Fakat bu.. ah.. işte bu güzel azizim!..»

— Ağla kızım ağla açılırsın!..

YAZISIZ!

Haydi hayırlısı

Bir gazete ilânından:

«Bir dadı ile küçük bir çocuk aranıyor. Dadı çocuğa bakacak, çocuk da dadı tarafından bakılacaktır.»

YAZISIZ...

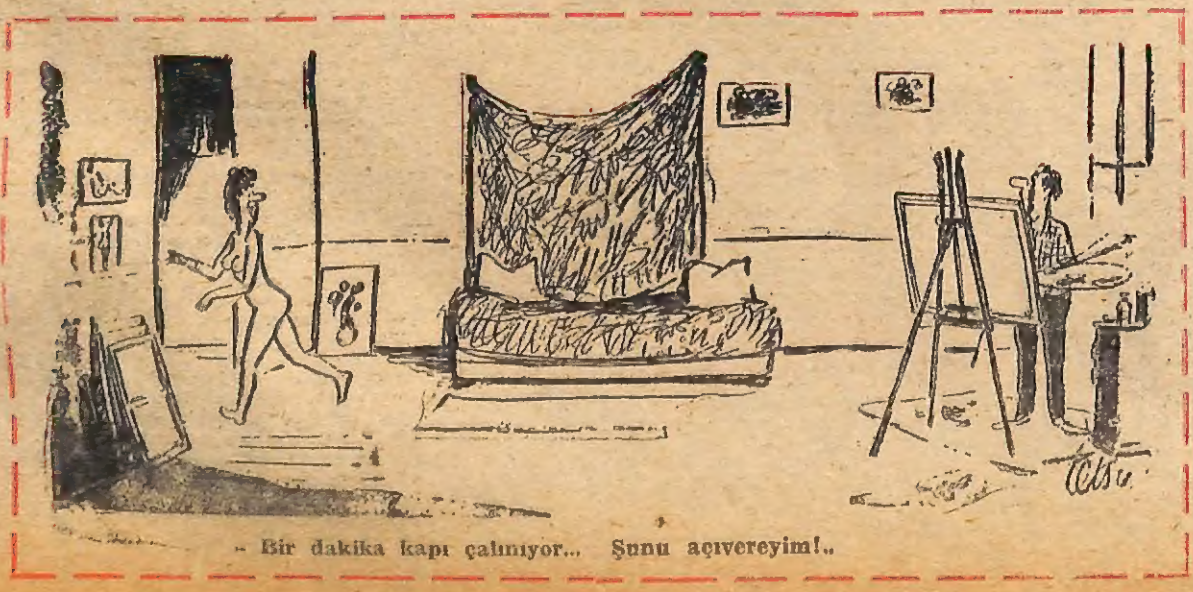

— Bir dakika kapı çalınıyor... Şunu açıvereyim!..